

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Stanislavem Svitákem, Ph.D. ve věci

žalobkyně: **Krajská zdravotní, a.s.**, IČO 25488627
sídlem Sociální péče 3316/12a, 400 11 Ústí nad Labem - Severní Terasa
zastoupena advokátem JUDr. Bc. Martinem Fejfárkem
sídlem Josefa Lady 2106/1, 434 01 Most

proti
žalovanému: **Mgr. Leo Steiner**, narozený dne 17. 6. 1971
bytem Smolnice 221, 439 14 Smolnice, okres Louny
zastoupený advokátem JUDr. Karlem Jelínkem
sídlem Bělehradská 2056/3, 360 01 Karlovy Vary

žaloba na ochranu dobré pověsti právnické osoby

takto:

I. Žaloba, kterou se žalobkyně domáhá, aby soud uložil žalovanému povinnost:

- zdržet se výroku, že „Velikánský moloch Krajské zdravotní je veden politicky, nateklo do něj 1,5 miliardy z krajských peněz a peníze z Evropské Unie, které ale byly využity neúčelně, což se později ukázalo u soudů.“

- zdržet se výroku, že „By chtěl moloch Krajskou zdravotní rozbít a odpolitizovat.“

- do 7 dnů od právní moci tohoto rozsudku na své náklady uveřejnit omluvu žalobkyni na 3. straně Mosteckého deníku v rozsahu běžného řádkování o velikosti písmen alespoň 3 mm s titulkem „Leo Steiner se omlouvá Krajské zdravotní a.s.“ a textem omluvy: „Leo Steiner se omlouvá Krajské zdravotní a.s., za nepravdivý výrok, že velikánských moloch Krajské zdravotní je veden politicky, nateklo do něj 1,5 miliardy z krajských peněz peníze z Evropské Unie, které ale byly využity neúčelně, což se později ukázalo u soudů,

se zamítá.

II. Žalobkyně je povinna nahradit na náhradu nákladů řízení žalovanému k rukám právního zástupce žalovaného částku **48 657 Kč**, a to do tří dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

Žalobkyně se svojí žalobou došlou soudu dne 30. 9. 2016 domáhá (po soudem připuštěné změně žaloby při jednání soudu na č.l. 51 spisu), aby soud uložil žalovanému povinnost zdržet se výroků specifikovaných ve výroku č. I. tohoto rozsudku (dále jen sporné výroky) a uveřejnit omluvu v Mosteckém deníku uvedenou ve výroku č. I. tohoto rozsudku. Svoji žalobu odůvodnila tím, že spornými výroky žalovaného, který je aktivním politikem, bylo zasaženo do práv žalobkyně. Žalovaným použité slovo moloch má v použitém kontextu pejorativní nádech, zásadně nesouhlasí s tvrzením, že žalobkyně využívá peníze neúčelně. Za problematickou nepovažuje žalovaným uváděnou částku ve výši 1,5 miliardy korun. Poukázala na to, že žalovaný neprokázal pravdivost svých tvrzení ke dni učinění výroku tj. 24. 7. 2016.

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Uvedl, že podaná žaloba je nejen zjevně nedůvodná, ale zřetelně nesmyslná a šikanózní, neboť se za veřejné peníze před soudem obtěžuje soukromá osoba, která má právo kritizovat a hodnotit poměry, které v rozhodném období platily u žalobkyně.

Soud provedl dokazování v následujícím rozsahu a zjistil následující skutečnosti z důkazů, které jsou uváděny v závorce za tím kterým skutkovým zjištěním:

1) jediným akcionářem žalobkyně je ode dne jejího vzniku dne 5. 5. 2004 Ústecký kraj, od listopadu roku 2012 byly členy představenstva žalobkyně Jiří Novák, Jaroslav Dubský, František Pelant, Jiří Zelenka, Josef Macík a Mgr. Radek Scherfer /prokázáno výpisem z obchodního rejstříku žalobkyně/, přičemž se všichni uvedení účastnili voleb do zastupitelstev krajů konaných v roce 2012 a kromě Mgr. Radka Scherfera získali mandát /prokázáno výsledky voleb do zastupitelstev krajů konaných dne 12. 10. – 13. 10. 2012 na č.l. 83 – 86 spisu/.

2) ing. Petr Fiala se úspěšně účastnil voleb do zastupitelstev krajů konaných v roce 2012, když získal mandát /prokázáno výsledky voleb do zastupitelstev krajů konaných dne 12. 10. – 13. 10. 2012 na č.l. 85/. Ke dni 17. 12. 2015 byl generálním ředitelem žalobkyně. /prokázáno pověřením generálního ředitele společnosti ze dne 17. 12. 2015 na č.l. 12 spisu a plnou mocí ze dne 27. 9. 2016 na č.l. 6 spisu/.

3) závod žalobkyně zahrnuje pět nemocnic (Nemocnici Děčín, Nemocnici Chomutov, Nemocnici Most, Nemocnici Teplice a Masarykovu nemocnici v Ústí nad Labem) a je s více než sedmi tisíci zaměstnanci jedním z největších poskytovatelů zdravotní péče v ČR /prokázáno výpisem z internetových stránek žalobkyně na č.l. 62 spisu/.

4) žalobkyni byl pěti rozhodnutími (platebními výměry) Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Severozápad ze dne 10. 7. 2012, č.j. RRSZ 9140/2012, č.j. RRSZ 9141/2012, č.j. RRSZ 9142/2012, č.j. RRSZ 9145/2012, č.j. RRSZ 9146/2012, vyměřen odvod za porušení rozpočtové kázně podle § 22 zákona číslo 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, v souvislosti s čerpáním dotace, to jednotlivě ve vztahu k Nemocnici Děčín, Nemocnici Chomutov, nemocnici Most, Nemocnici Teplice a Masarykově nemocnici v Ústí nad Labem. Platební výměry potvrdilo Ministerstvo financí ČR v odvolacím řízení rozhodnutími ze dne 16. 1. 2013. Žaloby podané žalobkyní proti rozhodnutím MF ČR ve věci odvodu za porušení rozpočtové kázně Krajský soud v Ústí nad Labem zamítl. O kasačních stížnostech proti rozsudkům v uvedených věcech rozhodl Nejvyšší správní soud (dále jen NSS) /prokázáno rozsudkem NSS ze dne 6. 9. 2017, č.j. 6 Afs 282/2016-34 na č.l. 157 – 160 spisu/.

NSS rozsudkem ze dne **2. 10. 2015**, č.j. 7 Afs 215/2015-194, v právní věci žalobkyně proti MF ČR, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne **5. 8. 2015**, č.j. 15 Af 68/2013-56, kasační stížnost zamítl (ve vztahu k platebnímu výměru č.j. RRSZ **9141/2012**, kterým byla žalobkyni uložena povinnost zaplatit odvod za porušení rozpočtové kázně

ve výši 33 142 763 Kč) /prokázáno rozsudkem NSS ze dne 2. 10. 2015, č.j. 7 Afs 215/2015-194 na č.l. 164-167 spisu/.

NSS rozsudkem ze dne **2. 10. 2015**, č.j. 7 Afs 214/2015-163, v právní věci žalobkyně proti MF ČR, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne **5. 8. 2015**, č.j. 15 Af 73/2013-57, kasační stížnost zamítl (ve vztahu k platebnímu výměru č.j. RRSZ **9142/2012**, kterým byla žalobkyni uložena povinnost zaplatit odvod za porušení rozpočtové kázně ve výši 79 152 523 Kč) /prokázáno rozsudkem NSS ze dne 2. 10. 2015, č.j. 7 Afs 214/2015-163 na č.l. 168-171 spisu/.

NSS rozsudkem ze dne **18. 12. 2015**, č.j. 8 Afs 126/2015-113, v právní věci žalobkyně proti MF ČR, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne **5. 8. 2015**, č.j. 15 Af 71/2013-62, kasační stížnost zamítl (ve vztahu k platebnímu výměru č.j. RRSZ **9146/2012**, kterým byla žalobkyni uložena povinnost zaplatit odvod za porušení rozpočtové kázně ve výši 84 837 714 Kč) /prokázáno rozsudkem NSS ze dne 18. 12. 2015, č.j. 8 Afs 126/2015-113 na č.l. 161-163 spisu/.

5) dne **24. 7. 2016** byl v Mosteckém deníku uveřejněn článek nazvaný: „Nemocnice v Ústeckém kraji investovaly, chybějí jim ale lékaři“ v jehož rámci je citován „Lídr opozičního hnutí PRO!Kraj Leo Steiner“ (žalovaný), který uvedl: „Velikánský moloch Krajské zdravotní je veden politicky, nateklo do něj 1,5 miliardy z krajských peněz a peníze z Evropské Unie, které ale byly využity neúčelně, což se později ukázalo u soudů.“ A „My bychom chtěli tento moloch rozbít a odpolitizovat.“ /prokázáno Mosteckým deníkem ze dne 24. 7. 2016 na č.l. 7 spisu/.

S ohledem na v průběhu řízení dostatečně zjištěný skutkový stav (zejména uvedenými rozhodnutími NSS) soud pro nadbytečnost **nehodnotil** některé provedené důkazy (dvě odpovědi žalobkyně na žádost žalovaného o informace ze dne 10. 4. 2017 a 5. 10. 2017 na č.l. 65-66, 66-68 spisu, přehledem monitoringu z 9. 6. 2020 – vyjádření žalovaného na č.l. 73 spisu) případně provedení dalších důkazů **zamítl** (výslech členů představenstva a dozorčí rady žalobkyně, kteří vykonávali funkci v rozhodném období; návrh na vyžádání od žalobkyně veškerých rozhodnutí ÚOHS, která se jí týkají; vyžádání informací od ROP Severozápad o celkové veřejné podpoře pro žalobkyni a navrhovaných žalobcem; rozhodnutím ÚOHS ze dne 31. 1. 2014 č. j. ÚOHS-S226/2013/VZ-2267/2014/514/JNv na č. l. 93 – 101; rozhodnutím předsedy ÚOHS ze dne 21. 10. 2016 č. j. ÚOHS-R43/2014/VZ-42951/2016/321/TNo na č. l. 102 – 107; rozhodnutím ÚOHS ze dne 14. 12. 2016 č. j. ÚOHS-SO226/2013/VZ-49280/2016/511/JNv na č. l. 109 – 124; rozhodnutím předsedy ÚOHS ze dne 23. 7. 2017 č. j. ÚOHS-R0316/2016/VZ-0985/2017/321/EDy na č. l. 125 – 135; rozhodnutím předsedy ÚOHS ze dne 10. 12. 2019 č. j. ÚOHS-R0316/2016/VZ-33930/2019/321/ZSř na č. l. 146-153; rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 29. 4. 2019, č. j. 29 Af 42/2017 – 53 na č. l. 136-140; rozsudkem NSS ze dne 25. 9. 2019, č. j. 6 As 113/2019-32 na č. l. 141-145.

Na základě provedeného dokazování soud učinil následující **závěr o skutkovém stavu věci**: žalovaný je autorem sporných výroků zveřejněných dne 24. 7. 2016 v Mosteckém deníku. Žalobkyně, jako velká poskytovatelka zdravotní péče, je vlastněna Ústeckým krajem a na obsazení jejího řídicího orgánu měly zásadní vliv výsledky voleb do krajských zastupitelstev v roce 2012. Nejméně ve třech případech byla žalobkyně již v roce 2015 (tzn. před zveřejněním sporných výroků) při správním soudním přezkumu odsouzena k zaplacení odvodů za porušení rozpočtové kázně, a to v nikoliv zanedbatelné výši (celkem cca ve výši 200 000 000 Kč).

Zjištěný skutkový stav soud po právní stránce posoudil tak, že sporné výroky žalovaného nelze považovat za neoprávněný zásah do práva na ochranu dobré pověsti právnické osoby ve smyslu § 135 odst. 2 o. z.. V případě sporných výroků jde o kritiku žalobkyně (tzv. hodnotící soudy), které se zakládají na pravdivé informaci (zejména existenci platebních výměrů správce daně za porušení rozpočtové kázně žalobkyní, které obstály před správním soudnictvím), přičemž obsah

(jde o „politické“ výroky žalovaného, aktivního politika, týkající se veřejného zájmu, neboť činnost žalobkyně, jejímž jediným akcionářem je kraj, je zajišťována veřejnými prostředky) i forma (nejde o výroky vulgární) její veřejné prezentace jsou přiměřené, a proto je zásah do práv žalobkyně nevyhnutelným průvodním jevem výkonu kritiky. Primárním cílem sporných výroků není hanobení a zneuctění žalobkyně, ale snaha o efektivnější přístup při poskytování zdravotní péče žalobkyně, jejíž činnost je zajišťována veřejnými prostředky.

Soud rozhodl o nákladech řízení podle § 142 odst. 1 o.s.ř. s tím, že úspěšný žalovaný má právo, aby mu žalobkyně nahradila náklady potřebné k účelnému uplatňování práva. Tyto náklady činí celkem **48 657 Kč**: i/ šest úkonů právní služby (specifikovaných v podání žalobce ze dne 17. 12. 2020) po 5 100 Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. a), § 12 odst. 3 advokátního tarifu, celkem 30 600 Kč (soud žalovanému nepřiznal odměnu za vyjádření ze dne 19. 11. 2020, neboť předkládaný důkaz – rozsudek NSS, měl být soudu předložen v zásadě již s podáním žaloby) ii/ šest paušálních úhrad výdajů po 300,- Kč podle § 13 vyhl. č. 177/1996 Sb., celkem 1 800 Kč, iii/ cestovné za tři cesty osobním automobilem z Karlových Varů do Ústí nad Labem a zpět (celkem 720 km) v celkové výši 5 412 Kč, iv/ náhrada za promeškaný čas na třech cestách strávených k jednání soudu ve výši 2 400 Kč podle § 14 vyhl. č. 177/1996 Sb., v/ 21 % DPH ve výši 8 445 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení prostřednictvím soudu zdejšího k Vrchnímu soudu v Praze.

Nebude-li povinnost stanovená tímto rozsudkem řádně a včas splněna, lze se jejího splnění domáhat návrhem na výkon rozhodnutí.

Ústí nad Labem 16. prosince 2020

JUDr. Stanislav Sviták, Ph.D. v. r.
soudce